

Tinh Cao
Sep 25 at 3:42 PM

ĐTC Phanxicô

Giáo Lý về Sách Tông Vụ - Bài 9

Nhu cầu phó tử và chơng tử tử đồ

Thứ Tư ngày 25/9/2019 -CN25TN-C

Pope Francis at his weekly general audience in the Vatican on 25 September, 2019.

"Phó tử trong Giáo Hội không phải là một thể linh mục hơng hai, mà là một cái gì khác;

phó tử không phải cho bàn thờ mà là cho việc phơc vụ. Phó tử là bợo quợn viên cợa việc phơc vụ trong Giáo Hội.

Một Phó tử mà thích đi lên bàn thờ quá nhiều thì thờ tợ là lợm lợn".

Pope Francis at his weekly general audience in the Vatican on 25 September, 2019.

"Không phải ai nói hay là nhợng gì cho thờ y căn tính cợa chúng ta là con cái cợa Thiên Chúa,

mà chỉ là để trao phó sứ mạng của chúng ta trong tay Chúa Cha,

và tha thứ cho những ai phạm tội của chúng ta, một việc trao phó chúng tôi phạm tội để tin cậy của chúng ta".

"Ngày nay càng có nhiều vụ tẩu thoát hơn thu nhập ban đầu của đời sống Giáo Hội, và các vụ tẩu thoát không phải là điều mới mẻ.

Giáo Hội ngày nay trở nên phong phú với các vụ tẩu thoát".

Pope Francis speaks at the general audience Sept. 25, 2019. Credit: Daniel Ibanez/CNA

"Chúng ta cũng hãy xin với Chúa cho chúng ta biết sống một sự sống viên mãn,

biết cách chấp nhận sự sống tẩu thoát qua việc hàng ngày trung thành với Phúc Âm và nên giống Chúa Kitô".

Xin chào anh chị em thân mến!

Chúng ta tiếp tục theo đuổi cuộc hành trình đức sống Sách Tông Vụ: một cuộc hành trình của Phúc Âm trên thế giới. Thánh Luca cho thấy một cách rất thú vị về cách hoa trái của cuộc hành trình này là sự kiên nhẫn và niềm vui sống với những điều đang xảy ra ngay trong lòng của chúng ta sống Kitô hữu.

Ngày nay ban đầu các thế hệ trẻ đã luôn sống đó. Làm sao người ta có thể hòa hợp những khác biệt để chúng ta bên trong nó mà không đổ xô ra những điều chi và phân tán? Chúng ta ngày nay không đón nhận những gì Do Thái mà còn cả những gì Hy Lạp, tức là thành phần Do Thái lưu vong hiện tại, thành phần không phải là những gì Do Thái, cùng với văn hóa và cảm thức riêng của họ, cũng như với tôn giáo khác của họ. Ngày nay chúng ta gọi là thành phần "các dân

ngôi". Nhưng con người này đã được đón nhận. Sự hiện diện này đã cho thấy rằng gì là quân bình trên nên mang đến và bấp bênh, và trình bày những khó khăn này đã xuất hiện "các thủng lòng", và thủng lòng từ hai mặt của họ là gì? Đó là thủng lòng xì xèo rồi tai nhau, còng lưng đến nỗi như: Nhưng người Hy Lạp xì xèo vì còng lưng không lưu ý tới những bà góa của họ.

Các vị Tông đồ đã thực hiện một tiến trình như những thủng, bao gồm việc nhận ra những khó khăn, và cùng nhau tìm kiếm cách giải quyết. Các vị đã tìm được lối thoát, và chia sẻ ra một số việc khác nhau, cho tình trạng tăng trưởng một cách thanh bình của toàn thể cộng đồng giáo hội, và tránh được sự sụp đổ là bề bệ việc rao giảng Phúc Âm hay việc chăm sóc cho những người nghèo khổ nhất.

***PHÓ TỬ**: Các Vị Tông Đồ luôn nhận thấy một ngày một hơn nữa những gì chính yếu của các vị là cộng đồng nguy hiểm và rao giảng Lời Chúa: cộng đồng nguy hiểm và loan báo Phúc Âm, và các vị giải quyết vấn đề này bằng việc thiết lập một cộng đồng **"7 nam nhân có tinh t, đy Thn Linh và khôn ngoan" (Tông Vụ 6:3),** những con người, sau khi đã được đặt tay, sẽ lo phụng vụ bẻ bánh.

-H là những vị Phó tử được thành lập cho công việc này, cho việc phụng vụ Phó tử trong Giáo Hội không phải là một thể linh mục hai, mà là một cái gì khác; phó tử không phải cho bàn thờ mà là cho việc phụng vụ. Phó tử là bộ phận của việc phụng vụ trong Giáo Hội. Một Phó tử mà thích đi lên bàn thờ quá nhiều thì thể là lạm dụng. Đó không phải là việc của phó tử.

- "Phó tử" Stêphan-Tính chất hòa hợp giữa việc phụng vụ Lời Chúa và việc phụng vụ bác ái này tiêu biểu như một thể men làm cho thân mình giáo hội nảy nở. Các Tông đồ lập nên 7 Phó tử và Philiphê là những vị nổi bật. Phó tử Stephanô truyền bá phúc âm hóa một cách mạnh mẽ và thể thống nhất, thể thống nhất của ngài đã bị những cộng đồng một cách công cộng nhất. Không tìm được cách khi ngài ngừng lại, thành phần đời phụng vụ của ngài đã làm gì? Họ đã chọn cách giải quyết gian ác nhất để triệt tiêu một con người, tức là bằng vụ khủng bố và chôn cất.

- Anh chị em biết rằng vụ khủng bố là những gì luôn sát hại. Chúng "ung thủng ma quái" này, một thể chúng ung thủng xuất phát từ ý muốn hủy hoại tiến trình của một con người nào đó, cũng tiến công phần còn lại của giáo hội, và tác hại giáo hội một cách trầm trọng, khi mà, vì một chút lợi ích nhỏ nhoi, hay để che đậy đi những thể của riêng mình, đã liên minh với nhau để bôi nhọ ai đó.

- Bị dồn đến Hội Đền Đền Múc Do Thái và bị tố cáo bởi các thủ công gian - họ cũng đã áp dụng như thế với Chúa Giêsu và họ thọc hiên giết như vậy với tất cả các vị tể đồ bên ngoài như gian gian và như người vu khống - để bệnh về bên thân mình, Phó tế Stephanô đã như người lập thánh qui với Chúa Kitô. Và Chúa Kitô tên và phước sinh là then chốt của toàn thể lập thánh Giao Ước.

- Trước tình trạng dấy đảo phong phú tình ân thần linh này, Phó tế Stephanô can đảm vạch mặt như người gì là hình ảnh tình dấy xúi vùi các vị tiên tri và chính Chúa Kitô. Ngài như người lập cho họ với lập thánh mà rằng: "Có vị tiên tri nào mà lại không bị cha ông các người bách hại? Họ đã giết như người ai loan báo trước về sự xuống hiên của Đền Công Chính, Đền mà giết đây các người đã bị phẫn và giết chết" (Tông Vụ 7:52). Ngài đã không tức giận mà là lên tiếng mặt cách rõ ràng, mặt cách chân thật.

- Thế nên mới xảy ra như người phẫn tình dấy dấy thành phẫn thánh giết, và Phó tế Stephanô đã bị lên án tử, bị ném đá chết. Tuy nhiên, ngài đã chết với "tính chết" thế sự của người môn đồ Chúa Kitô. Ngài đã không tìm cách thoát thân, ngài đã không nên đến như người nhân vật có thể cứu ngài, mà là phó mình vào tay Chúa, và lại cứu nguy của Phó tế Stephanô bị giết chết là tuy thế với: "Lạy Chúa Giêsu, xin hãy nhận lấy hồn tôi" (Tông Vụ 7:59) - và ngài chết đi như mặt người con của Thiên Chúa, và chết tha: "Lạy Chúa xin đừng chấp tội tôi của họ" (Tông Vụ 7:60).

- Như người này dấy cho chúng ta mặt bài học là không phải nói hay là như người gì cho thấy căn tính của chúng ta là con cái của Thiên Chúa, mà chết là chết trao phó sự sống của chúng ta trong tay Chúa Cha, và tha chết cho như người ai phạm đến chúng ta, mặt việc trao phó chết phẫn chết đức tin của chúng ta.

- Ngày nay càng có nhiều vị tể đồ họ nhận thu ban đấng của đời sống Giáo Hội, và các vị tể đồ họ không phải là. Giáo Hội ngày nay trở nên phong phú với các vị tể đồ. Giáo Hội được các vị tể đồ máu của các vị, thế máu là "hết giết cho các Kitô họ của tôi" (Tertullian, Apologetics, 50, 13), và là như người gì bị o đấng cho việc tăng trưởng và hoa trái của Dân Chúa.

Các vị tể đồ không phải là "bức ảnh thánh", mà là như người con người nam nữ có thể có xúi giục - như Khôi Huyền nói - "đã giết áo mình và làm cho thế máu nên tinh khiết trong Máu của Con Chiên" (7:14). Các vị là thành phần chiên thần đích thực.

Khi nhìn vào các sự kiện hôm qua và hôm nay, chúng ta cũng hãy xin với Chúa cho chúng ta biết sống một sự sống viên mãn, bằng cách chấp nhận sự sống hôm qua qua việc hàng ngày trung thành với Phúc Âm và nên giống Chúa Kitô.

<https://zenit.org/articles/general-audience-on-the-acts-of-the-apostles-st-stephen/>

Đaminh Maria Cao Tấn Tĩnh, BVL, chuyên dịch kèm theo nhan đề và các chi tiết nhằm mục đích ý bằng mẩu
